

Betænkningen, og som omhandler den militære Klædefabrik ved Usserød, gøre opmærksom paa, at Forholdet er jo det, at medens Usserød Klædefabrik i tidligere Aar gav et Overskud af over 100,000 Kr., saa var pludselig Overskuddet for 1903—04 gaaet ned til 23,832 Kr., og dette gav Anledning til den bekendte Under-søgelse af hele dette Forhold, som blev fremdraget i Fjor, og som havde til Følge, at det gennem en Forhandling mellem Venstre i Finansudvalget og den afgaaede Krigsminister Madsen blev besluttet, at der skulde sættes en Avance paa det graagrønne Klæde, som Usserød Fabrik var gaaet over til at fabrikere, af 26.16 pCt. Dette fik Udtryk i, at der blev vedtaget et Ændringsforslag til anden eller tredje Behandling af Finanslovsforslaget i Fjor, og det maa derfor forbyse, at Overskuddet i Aar er gaaet ned til 13,900 Kr., og det fremgaar da ogsaa af den Oplysningsskrivelse, der staar under Nr. 152; at den nuværende Forsvarsminister ikke har rettet sig efter den Aftale, der da blev truffen. Den højtærede Minister har formodentlig ikke været bekendt med denne Aftales Karakter, men nu, da han er bleven gjort opmærksom paa den, og han har faaet at vide, at det er en ganske bestemt Aftale — jeg kan henpege paa, at den har faaet Udtryk i en Udtalelse af den daværende Ordfører Sp. 1796 i Folketings-tidenden for i Fjor —, tænker jeg mig, at der fra den højtærede Forsvarsministers Side vil blive stillet Ændringsforslag, som vil give Udtryk for, at den højtærede Forsvarsminister anerkender og tiltræder denne Aftale, der blev truffen i Fjor, og som fik sit Udslag i det Ændringsforslag, der blev vedtaget af begge Rigsdagens Afdelinger og saaledes blev til Lov.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det Forbehold, som det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, har taget med Hensyn til Forsvarsudgifterne i det hele, og som findes Sp. 289—90 under Nr. 160 i Betænkningen. Det Indtryk, man har faaet af Forsvarsbudgettet, er det, at det var et Gennemsnit, som var udregnet af de sidste 5 Aar af Militærudgifterne, og at Forsvarsministeren havde lagt sit Budget i Overensstemmelse hermed. Men det viser sig, at dette er ikke overalt overholdt, og man kan ikke se, hvilken Regel der er gaaet frem efter for de Tilfælde, hvor man har overholdt at fastsætte Budgettet for i Aar til Gennemsnittet af de sidste 5 Aars Regnskabers Udgifter. Endvidere kan man ikke se,

hvilken Regel den højtærede Forsvarsminister har fulgt i de Tilfælde, hvor han ikke har holdt sig til Gennemsnittet for de sidste 5 Aar. Hvis vi tage Konto I, Dislokations- og Lejrudgifter, og saa se paa de sidste 5 Aar, i hvilke der ikke har været Kantonnement —, og det skal der jo ikke være i det Aar, for hvilket Budgettet her foreligger —, saa se vi, at i Aaret 1894—95 blev der brugt i Følge Regnskabet 221,307 Kr., i 1897—98 266,777 Kr., i 1898—99 250,118 Kr., saa er der Kantonnementsaaret, derefter kommer i 1901—02 300,647 Kr., i 1902—03 312,822 Kr.; dette giver, naar det samlede Beløb divideres med 5, i Gennemsnit 270,326 Kr. Ikke desmindre forlanger Forsvarsministeren nu paa denne Konto 348,336 Kr. Det er altsaa et betydeligt større Beløb i Forhold til Gennemsnittet af de sidste 5 Aar, i hvilke der ikke har været Kantonnement, og der foreligger ingen som helst Oplysning om, heller ikke i Anmærkningerne til Finansloven, hvorfor man er gaaet op til dette Beløb, 348,336 Kr., og under Finansudvalgets Forhandlinger have vi heller ikke faaet nogen Oplysning derom. Jeg erindrer, at da der var Tale derom, sagde den højtærede Forsvarsminister blot, at man ikke altid kan tage Gennemsnittet af 5 Aar; men man fik intet at vide om, i hvilke Tilfælde man kunde tage Gennemsnittet af de 5 Aar og i hvilke ikke.

Nu er det meget vanskeligt, naar man ikke fra den højtærede Forsvarsministers Side har holdt sig til nogen bestemt Regel, som kan blive bekendtgjort for Udvalgets Medlemmer, saa at kontrolere, hvordan det foreliggende Budget egentlig forholder sig til de tidligere Budgetter; og om der ikke her er en Stigning. I tidligere Tid var det saa let, idet man blot kunde sammenholde det Budget, der blev lagt, med det, der forelaa tidligere. Nu er dette jo ikke længere muligt. Naar vi f. Eks. tage en Konto som Konto I. og se paa de forskellige Underkonti, f. Eks. Underkonto a., Befordringsudgifter, vil man af Statsregnskaberne kunne se, at i Aaret 1894—95 androg disse 44,000 Kr., i 1897—98 50,000 Kr., i 1898—99 50,000 Kr., i 1901—02 64,000 Kr., og i 1902 72,000 Kr. Det giver igen et Gennemsnit af 55,400 Kr., men nu forlanges der 75,000 Kr., og vi faa ikke noget at vide om, hvori denne Forhøjelse begrundes. Naar vi ville se, hvad det egentlig er, denne Underkonto anvendes til, kunne vi ikke se det paa Statsregnskabet lige saa lidt som paa tidligere Budgetter; men vi maa gaa til